

знайдено 8 яєць в 1 грамі розчину, а до обробки ми знаходили в одному грамі 52 яйця аскаридій.

За економічною ефективністю універм виявився кращим ніж вермітан. Попередженні економічні збитки в розрахунку на 1 грн. витрат при використанні універму склали 5,55 грн., тоді як при застосуванні вермітану цей показник склав 4,08 грн.

Список використаних джерел.

4. Галат В.Ф., Березовський А.В., Сорока Н.М., Прус М.П. Паразитологія та інвазійні хвороби тварин. Підручник для вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації. К. Урожай. 2009. 460 с.
5. Глечик М. В., Стибель В. В. Моніторинг епізоотичної ситуації щодо кишкових інвазій курей птахівничих господарств Івано-Франківської області. Ветеринарна медицина: міжвід. темат. наук. зб. X., 2010. Вип. 93. С. 113–117.
6. Єрохіна О.М. Паразитологія та інвазійні хвороби сільсько-господарських тварин. Навчальний посібник. К. Аграрна освіта, 2014. 431 с.
7. Короленко Л. С., Коваленко І. І., Маршалкіна Т. В. Моніторинг гельмінтозів та еймеріозів свійської птиці в господарствах степової зони України та лікувально-профілактичні заходи. Ветеринарна медицина. 2010. № 7. С. 14–16.

УДК 636. 5. 087

Власенко Е.В., *магістрант по спеціальності “Ветеринарія”*

Научный руководитель – Капитонова Е.А., кандидат с.-х. н., доцент
УО “Витебская ордена “Знак Почета” государственная академия ветеринарной
медицины”, г. Витебск, Республика Беларусь

РЕЗУЛЬТАТЫ ТОКСИКОЛОГИЧЕСКОЙ ОЦЕНКИ РЕГУЛЯТОРНОГО КОМПЛЕКСА “БАЙПАС”

Птицеводство – это подотрасль животноводства, которая обеспечивает разведение, оптимальное содержание и получение продукции от различных видов сельскохозяйственной птицы, при наименьших затратах кормов, труда и средств. Сельскохозяйственная птица считается всеядной. Однако для обеспечения высокого качества продукции ей необходимо в полном объеме потреблять аминокислоты. К глюкогенным аминокислотам относят: аланин, аргинин, аспарагиновую кислоту, цистеин, глутаминовую кислоту, глицин, гистидин, гидроксипролин, метионин, серин, треонин, триптофан и валин. Продукты распада этих аминокислот участвуют в процессах глюконеогенеза, восполняя запасы глюкозы, и в процессах синтеза белка. Следует помнить, что избыток аминокислот используется организмом, в основном, как источник энергии. Синтез белка в данном случае происходит импульсно, рывками и инициируется снижением избыточной концентрации свободных аминокислот в химусе до нормального уровня. При таком подходе дорогостоящие синтетические аминокислоты, в основном, выполняют функцию субстрата для синтеза глюкозы [1,2, 3,4, 5,6].

Решением проблемы отрицательного баланса энергии явилось создание специального корма “Байпас”, который содержит в своем составе источники энергии, органические кислоты, фосфатидилхолины, стимуляторы белкового

синтеза и синтеза нуклеиновых кислот. В состав препарата также входят активаторы пропионатного пути синтеза глюкозы и активаторы глюконеогенеза. Уникальность кормовой добавки “Байпас” заключается в том, что, активируя дополнительные пути синтеза глюкозы в крови, он снижает потребность организма в незаменимых глюкогенных аминокислотах. Данный эффект дает возможность исключить синтетические аминокислоты из состава кормов.

Изучение токсикологических свойств регуляторного комплекса “Байпас” производства ЗАО “НПФ “Элест” проводили в лаборатории химико-токсикологических исследований НИИ ПВМиБ УО ВГАВМ.

Опыты проводили на клинически здоровых лабораторных мышах линии “Влес” в соответствии с “Методическими указаниями по токсикологической оценке новых лекарственных препаратов для лечения и профилактики незаразных болезней животных” (Воронеж, 1987) и “Методическими указаниями по токсикологической оценке химических веществ и фармакологических препаратов, применяемых в ветеринарии” (Минск, 2007).

При изучении острой токсичности добавки были использованы пять групп белых мышей: четыре опытных и одна контрольная, по десять особей обоего пола массой 18-20 граммов.

Мышам первой опытной группы ввели натошак в желудок 0,5 мл 50% суспензии на крахмальном клейстере добавки “Байпас”, что соответствует 12500 мг/кг массы животного.

Мышам второй опытной группы ввели натошак в желудок 0,25 мл 50% суспензии на крахмальном клейстере добавки “Байпас”, что соответствует 6250 мг/кг массы животного.

Мышам третьей опытной группы ввели натошак в желудок 0,25 мл 25% суспензии на крахмальном клейстере добавки “Байпас”, что соответствует 3125 мг/кг массы животного.

Мышам четвертой опытной группы ввели натошак в желудок 0,25 мл 12,5% суспензии на крахмальном клейстере добавки “Байпас”, что соответствует 1562,5 мг/кг массы животного.

Мышам пятой (контрольной) группы ввели натошак в желудок 0,5 мл крахмального клейстера.

Наблюдение за подопытными животными вели в течение 14 дней.

За этот период случаев гибели животных не отмечено. После введения регуляторного комплекса “Байпас” общее состояние животных было удовлетворительным. Подопытные мыши всех групп охотно принимали корм и воду, хорошо реагировали на внешние раздражители. В течение всего периода наблюдения признаков каннибализма и самопогрызания не установлено.

Заключение: Средне смертельная доза (LD50) для лабораторных мышей регуляторного комплекса “Байпас” при оральном введении составляет свыше 5000,0 мг/кг, что, согласно классификации ГОСТ 12. 1. 007-76, позволяет классифицировать добавку как малотоксичную – IV класс токсичности.

Список использованных источников

1. Гласкович, М.А. Использование натуральных биокорректоров для регулирования кишечного микробиоценоза цыплят-бройлеров: монография / М.А. Гласкович, Е.А. Капитонова. – Горки: БГСХА, 2011. – 256 с. : ил.

2. Медведский, В.А. Фермерское животноводство: учебное пособие / В.А. Медведский, Е.А. Капитонова. – Витебск: ВГАВМ, 2012. – 480 с. 12.
3. Медведский, В.А. Фермерское животноводство: практикум / В.А. Медведский, Е.А. Капитонова. – Витебск: ВГАВМ, 2011. – 200 с.
4. Основы зоотехнии: учебное пособие / В.И. Шляхтунов [и др.]; ред.: В.И. Шляхтунов, Л.М. Линник. – Витебск: ВГАВМ, 2016. – 276 с.
5. Оптимизация пищеварения и протеиновое питание сельскохозяйственной птицы. Ч. 1: учебное пособие для студентов вузов / Л.И. Подобед [и др.]; ред. Л.И. Подобед. – СПб.: РАЙТ ПРИНТ ЮГ. – 2017. – 348 с.
6. Подобед, Л.И. Руководство по минеральному питанию сельскохозяйственной птицы / Л.И. Подобед, А.Н. Степаненко, Е.А. Капитонова. – Одесса: Акватория, 2016. – 360 с.: ил.

УДК 619: 616. 993. 192. 6

Воробець В.Д. студент 2 курсу магістратури спеціальності “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Мушинський А.Б. . кандидат біол. наук, доцент

Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ЕПІЗООТОЛОГІЇ ГІПОДЕРМОЗУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В УМОВАХ БУКОВИНСЬКОГО РЕГІОНУ.

Великі збитки тваринництву спричиняють комахи шкідники, особливо оводи, тому біологи, хіміки, ветеринарні спеціалісти приділяють вивченню біології овода і розробці заходів боротьби з цими комахами велику увагу.

До цього часу в зоні Буковини України не проводилось цілеспрямованих досліджень зональних особливостей біології підшкірних оводів великої рогатої худоби, внаслідок чого обробку тварин проводили без урахування особливостей їх розвитку. Так, наприклад, перші лікувальні обробки проводять занадто рано, коли личинки II стадії ще не утворили свищових отворів і жовен, або, навпаки, занадто пізно, коли личинки вже визріли і випали на залялькування.

Основною метою наших досліджень було вивчення місцевих типових епізоотологічних та біологічних особливостей збудника, окремих питань патогенезу.

Вивчення біології та епізоотології підшкірного овода проводилось на території СТОВ “Колосок-2” с. Петричанка Глибокського району Чернівецької області та Михайлівської і Тарашанської селищних Рад.

Експериментально частина роботи виконувалась в 2019 році в СТОВ “Колосок-2” с. Петричанка Глибокського району Чернівецької області, районній державній ветеринарній лабораторії смт. Глибока, науково-навчальній лабораторії кафедри інфекційних та інвазійних хвороб факультету ветеринарної медицини і технологій у тваринництві Подільського державного аграрно-технічного університету. Місцеві біологічні особливості оводів – початок і тривалість льоту вивчали навесні, літом та восени 2019 р. шляхом спостереження.

В даній природно-кліматичній зоні в 2019 році літ оводів розпочався дванадцятого травня і тривав до кінця першої декади вересня, найбільша активність оводів спостерігалась у червні і липні. Слід відмітити, що зустрічався